

tényleges vagy potenciális gazdasági érdekét, ami egyedül igazolhatná egy saját nevében eljáró ügyvédi iroda perelhetőségét és perlési jogát egy kozmetikai védjegy törlésére irányuló kérelem esetében. A közösségi jog ugyanis nem ismeri el a személyes érdek vagy saját üzleti érdek hiányában indított kereseteket (*actio popularis*).

A felperes szerint annak elismerése, hogy egy ügyvéd, saját nevében nyújthasson be egy védjegy törlésére irányuló kérelmet, mindenesetre összeférhetetlen az igazságszolgáltatással együttműködő ügyvéd szakmai irányultságával.

Második jogalapjában a felperes vitatja az Elsőfokú Bíróság értékelését, mely szerint a COLOR EDITION védjegyet leíró jellelnek észlelik, és ennél fogva a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alá tartozik. Ezen értelmezés ellentmond a Bíróság leíró megjelölés alkotó elemeire vonatkozó ítélkezési gyakorlatának. Azon tény, hogy adott megjelölésből ki lehet következtetni a jelölt termékeket és azok jellemzőit, nem elegendő feltétel. Meg kell vizsgálni, hogy a választott kifejezések, mind külön-külön, mind együtt szemlélve, ismertek és megszokottak-e az érintett közönség szokásos nyelvhasználatában.

(¹) HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.

2008. október 6-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-442/08. sz. ügy)

(2009/C 6/17)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Caeiros és B. Kotschy meghatalmazottak)

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság, mivel

– a vám tartozásokat hagyta elvülni a jogsegély-közlemény ellenére, és az ezekből eredő saját forrásokat késedelmesen fizette be, valamint

– megtagadta az esedékes késedelmi kamatok megfizetését,

nem teljesítette a Közösség saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom tanácsi határozat végrehajtásáról szóló 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet (¹), valamint a Közösség saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EGK, Euratom tanácsi határozat végrehajtásáról szóló 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet (²) 2., 6., 9., 10. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1994-től kezdve az Európai Közösség és Magyarország között létrejött Európai Megállapodás keretében alkalmazott vámkezelmények alapján személygépjárművek behozatalára került sor Magyarországról Németországba. Az Európai Bizottság Európai Csalás Elleni Hivatala (a továbbiakban: OLAF) 1998. június 26-án egy jogsegély-közleményben a tagállamokat arról tájékoztatta, hogy a magyar hatóságok az utólagos ellenőrzések lezárását követően az eredetigazolásokat 58 006 gépkocsi (ebből Németország tekintetében 19 123 gépkocsi) esetében érvénytelennek nyilvánították. Az irattal, amelyet a német hatóságoknak angol nyelven 1998. július 13-án és német fordításban 1998. augusztus 18-án megküldtek az OLAF a jogsegély-közleményhez kapcsolódó iratokat és adatokat továbbította, többek között az 1998. május 26-i levelet, amelyben a magyar hatóságok az OLAF-ot az utólagos vizsgálat eredményéről tájékoztatták és utaltak arra, hogy a magyar gyártó a magyar hatóságok határozatával szemben a magyar bíróság előtt jogorvoslatot nyújtott be. Egy másik, 1999. október 27-i jogsegély-közleménnyel az OLAF a tagállamokat ennek a bírósági eljárásnak az eredményéről tájékoztatta. A magyar bíróság ítélete szerint az eredetigazolások szükségessé vált felülvizsgálata miatt 30 771 gépkocsi eredetigazolása továbbra is érvénytelen maradt.

A Bizottság azon missziójának eredményéből, amelynek során Németországban a saját források tárgyában végeztek ellenőrzést, valamint a német hatóság tájékoztatásaiból kiderül, hogy elévült az azon gépjárművek behozatalához kapcsolódó, 408 735,53 EUR összegű vám, amelyek eredetigazolása a magyar bírósági határozat alapján történő felülvizsgálat miatt továbbra is érvénytelen maradt. Az ezen elévült vám tartozásokból eredő saját forrásokat a német hatóságok ugyan a Bizottság felhívására 2005. október 31-én, azaz az 1552/89 rendeletben (illetve az 1150/2000 rendeletben) előírt határidő lejártát követően rendelkezésre bocsátották, azonban megtagadták az ezen saját források késedelmes jóváírása után a késedelmi kamatok megfizetését.

A Bizottság a jelen keresetét lényegében két jogalpra alapítja, nevezetesen egyrészt a saját források késedelmes jóváírására, másrészt pedig az ebből adódó késedelmi kamatok megfizetésének megtagadására. A Bizottság álláspontja szerint ugyanis legkésőbb 1998. augusztus 18-tól (az 1998. június 26-i jogsegegy-közleményhez kapcsolódó iratok és adatok utolsó nyelvi változata megküldésének időpontjától) minden tagállam olyan helyzetben volt, hogy képes volt azonosítani a vámkötelezettségeket és az igények nagyságát, és ezért legkésőbb ettől az időponttól meg kellett volna tenniük a szükséges intézkedéseket a célból, hogy a kérdéses vámösszegeket utólag beszedjék, és az ezzel összefüggő saját forrásokat megállapítsák és befizessék. Az ezen intézkedések meghozatalára rendelkezésre álló és megfelelő három hónapos határidő figyelembevételével a Bizottság abból indult ki, hogy a mulasztó tagállamok kötelesek helytállni a 1998. november 18-án elévült vám teljes összegéért.

Ami a Bizottság első jogalapját, a saját források késedelmes jóváírását illeti az 1552/1989 rendelet (illetve az 1150/2000 rendelet) irányadó előírásából, csakúgy mint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy a tagállamok kötelesek a Közösség saját forrásainak megállapítására, és ez a kötelezettség attól függetlenül fennáll, hogy a vámösszegek könyvelésbe vétele ténylegesen megtörtént-e vagy sem, illetve hogy a vámösszeget ténylegesen az vámkötelezettől beszedték-e vagy sem. Lényegében a vámkötelezettség létrejöttéből adódik a Közösség igénye a vámkötelezettséggel összefüggő tradicionális saját forrásra, akkor is, ha ezen vámösszeg könyvelésbe vétele vagy annak a vámkötelezettől való beszedése elmarad. Az időpont, amikor a saját forrást meg kell állapítani, a szerint alakul, hogy a nemzeti vámhatóságok mikor vannak abban a helyzetben, hogy a vámkötelezettségből adódó vámösszeget kiszámítsák, és azt a vámkötelezettel szemben megállapítsák.

Azt a kérdést, hogy a tagállamok vámhatóságainak milyen magatartást kell tanúsítaniuk, ha árukat olyan eredetigazolással hoznak be, amelyeket utólagos ellenőrzés után mint érvénytelen visszavonnak, nem határozhatja meg az érintett harmadik állam joga. Mivel az Európai Közösség és Magyarország közötti Társulási Megállapodáshoz fűzött 4. számú jegyzőkönyv szintén nem tartalmazott erre vonatkozó szabályt, más közösségi jogi forrásokat kellett annak megállapítása érdekében megvizsgálni, hogy a tagállamoknak mit kell tenniük az olyan utólagos ellenőrzés eredményéről történő tájékoztatás esetén, amely kétségeket vet fel az áruk eredete vonatkozásában. Így a 2013/92 rendelet 78. cikkének (3) bekezdése előírja a tagállamok vámhatóságai számára, hogy a rendelkezésére álló új információk figyelembevételével hozzák meg a szükséges intézkedéseket a helyzet rendezésére. Ugyanilyen módon kötelezi ez a rendelet a tagállamokat arra, hogy a vámkötelezettség keletkezését követően gyorsan bonyolítsák le a vámbeszédesi eljárást, és így járjanak el mind az eljárás első szakaszát, ami a vámösszeg könyvelésbe vételében áll, mind pedig azon szakaszt, amelyben a vámot beszedik a vámkötelezettől.

A 2013/92 rendelet 244. cikke szerint továbbá a tagállam vámhatósága által hozott határozattal szemben történő jogorvoslat benyújtása kivételes esetektől eltekintve nem jár a határozat végrehajtásának felfüggesztésével. A végrehajtás esetleges felfüggesztése főszabály szerint biztosíték meglététől vagy letétbe helyezésétől függ. Következésképpen azokban az esetekben, amelyekben a vámkötelezettség keletkezése az eredetigazolás

utólagos ellenőrzés következtében való visszavonásán alapul, a jogorvoslat folyamatban léte nem akadályozza a Bizottság álláspontja szerint a behozatali tagállam vámhatóságait a vámok (utólagos) beszedésében. Mivel az árukat már a Közösségbe behozták, és mivel a bírósági eljárás évekig eltarthat, az ilyen felfüggesztés a jogorvoslat elutasítása esetén jelentősen megnehezítené a vám beszedését.

Végül ami a Bizottság második jogalapját, a késedelmi kamatok megfizetésének megtagadását illeti, az 1552/1989 rendelet, illetve az 1150/2000 rendelet 11. cikkéből, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a tagállamok a saját források megállapításának elmulasztása esetén is kötelesek a késedelmi kamatok megfizetésére. A jelen ügyben a vitás saját forrás összegét legkésőbb két hónappal 1998. november 18. után, az esedékesség hónapjának 19. napját követő első munkanapon (azaz 1999. január 20-án) jóvá kellett volna írni. Mivel a német hatóságok ezt azonban csak 2005. október 31-én tették meg, a Németországi Szövetségi Köztársaság késedelembe esett, és emiatt késedelmi kamat fizetésére köteles.

⁽¹⁾ HL L 155., 1. o.

⁽²⁾ HL L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.

2008. október 7-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-443/08. sz. ügy)

(2009/C 6/18)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: A. Alcover San Pedro és J.-B. Laignelot meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság – mivel nem fogadott el minden olyan törvényi és rendeleti rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy a „kis berendezés” és a „lényeges változtatás” fogalmainak a meghatározása és a meglévő berendezésekre vonatkozó kötelezettségek tekintetében megfelelő módon átültesse a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról szóló, 1999. március 11-i 1999/13/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikkének harmadik és negyedik bekezdését, valamint 4. cikkének 4. pontját – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;